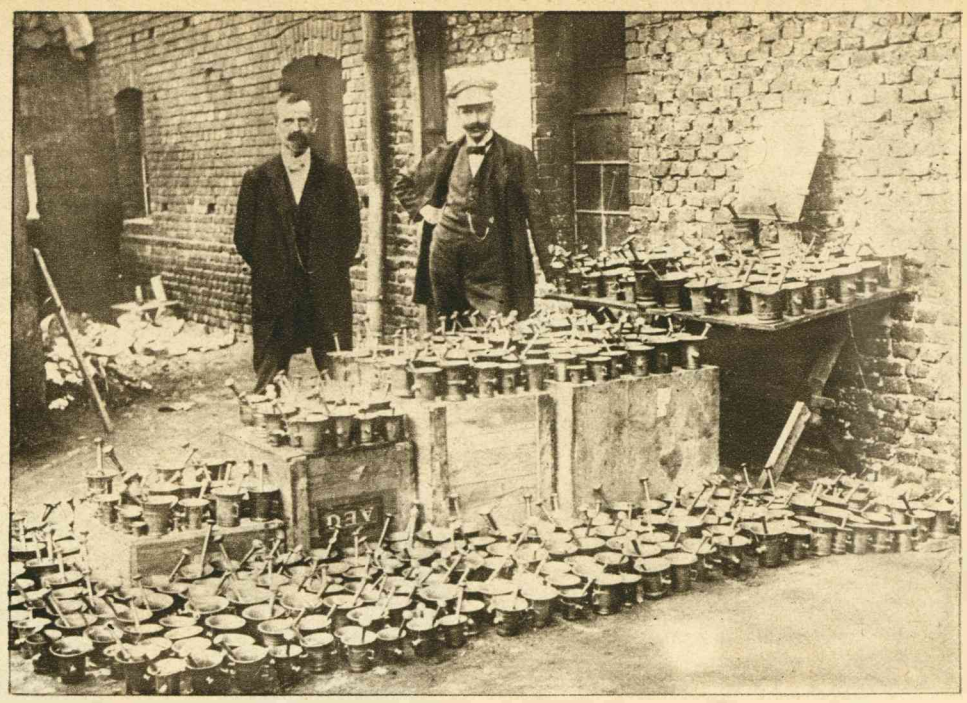

IN DEZE STAD HEERSCHT CHOLERA! **DUITSCHLAND EN HET AMMUNITIEVRAAGSTUK.**

(Foto links): In verband met de onvoldoend-hygiënische toestanden, die in de door de Duitschers bezette plaatsen en dorpen van Russisch-Polen heerschen, heeft de Duitsche generale staf zich genoodzaakt gezien, afdoende maatregelen te nemen, teneinde te voorkomen dat de gezondheid der bezettingstroepen in gevaar kwam. Het bord met het waarschuwende opschrift, dat, zooals op onze foto is te zien, opgehangen is in een der straten van het stadje Slonim, geeft daarvan een voorbeeld. Het volgende staat op het bord te lezen: „Soldaten! Neemt u in acht! In de stad heerscht cholera! — Eet geen rauw fruit, drinkt geen ongekookt water, gaat geen aangetaste huizen binnen." — (Foto rechts): Teneinde aan de steeds grooter wordende behoeften aan ammunitie te kunnen voldoen, heeft men in Duitschland beslag gelegd op alle messing (geelkoperen) vijzels, die maar eenigszins ontbeerlijk zijn. (*foto V.F.B.*)

in hem een trouw en handig dienaar te vinden. Van af dit oogenblik beschouwde De Gourville zijn fortuin gemaakt. Hij was in de wolken over zijn nieuwen meester, zijn fraaie kleedij en zijn heerlijk ros. De dobbelhuizen in de Rue de St. Croix en zijn oude vrienden behoorden tot een verleden, dat vergeten moest worden.

Terwijl hij daarheen reed, begon hij te denken over zijn opdracht; alle bijzonderheden en afgeluisterde nieuwtjes bijeenvoegende maakte hij zijn gevolgtrekkingen:

„Er is een dame in 't spel," peinsde hij, „die zonder twijfel op het laatste oogenblik verschijnen zal. Waarom beet de markies anders op zijn lip en bloosde, toen ik er op zinspeelde? De markies is niet gehuwd, noch verliefd op een der dames aan het hof. *Ergo*, als hij verliefd is, woont zijn schoone in de nabijheid der „Gouden sporen." Laat zien, hij zei, de monnik zou binnen een paar uren terugkeeren; een uur voor de dame om over haar antwoord te denken; en een uur voor den vromen broeder om heen- en weer te kuieren. Drommels! Welk kasteel ligt er in de nabijheid van „De gouden Sporen." Dat moeten we weten!

„Vrijdag — middernacht — gesloten koets!" Dat ruikt naar een schaking. Duivels! De markies valt hoe langer hoe meer in mijn smaak. Ik wou 't nu al Vrijdag was. Ik zie 't al voor me: een donkere nacht; de dame veilig in de koets; alarm en vervolging door den bedrogen vader en broeders. Het zou me spijten als de vervolging niet plaats had. Dat moeten we trachten te arrangeeren. Te drommel! Als de dame geschaakt moet worden, laten we ze dan goed schaken en een paar druppels bloed storten te harer eer! Maar die gauwdievenmanier belooft een tamme sport, een dame van rang onwaardig. We *moeten* een vervolging hebben, al zou ik die zelf arrangeeren!"

Tegen vier uur in den namiddag bereikte hij den driesprong en sloeg daar rechts af. Zooals de markies vermoed had, bevond de zijweg zich in zeer desolaten toestand. Hij reed nu behoedzaam verder voortdurend rondom ziende en af en toe stilhoudende om te luisteren. Op 't onverwachts deelde de weg zich weer in tweeën.

„Duivels!" mompelde De Courville, teleurgesteld, „de markies sprak niet van dezen tweesprong. Dat wordt gek als ik den verkeerden weg kies."

Hij keek eens rond en zag hoe zich aan den horizon onweerswolken samenpakten. Snel besloten sloeg hij, op geluk, weer rechts af, gaf zijn paard de sporen en reed in de vallende duisternis verder, terwijl zich reeds een verwijderd gerommel deed hooren.

Hij vloog in wilden galop den onbekenden weg langs waaraan geen einde scheen te komen. Urenlang reed hij voort en nog steeds was er geen herberg te zien.

„Vervloekt, ik ben verkeerd!" riep de eenzame ruiter mismoedig uit. „Bij een leege maag krijg ik nu nog een natte huid."

Het begon nu te storten regenen en de duisternis werd volkomen.

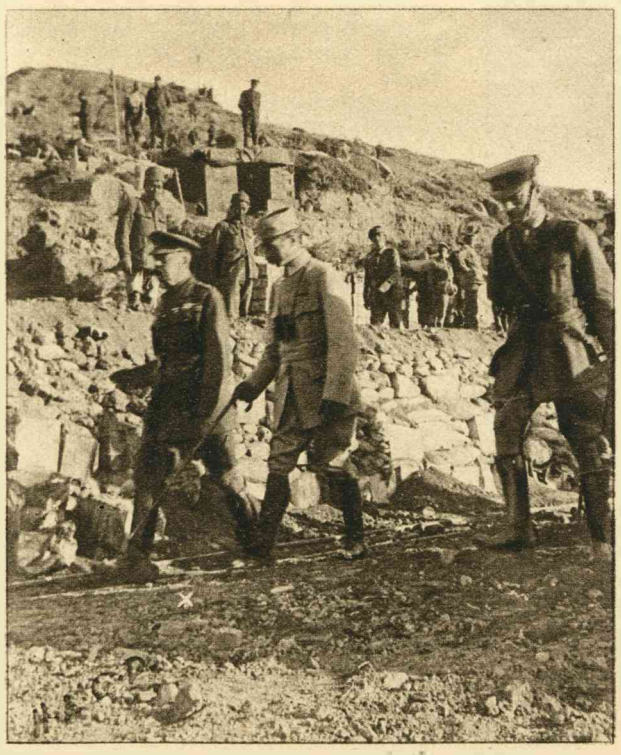
De toch al slechte weg was thans in een modderpoel herschapen en tot overmaat van ramp verloor het paard een zijner ijzers, zoodat het kreupel ging loopen.

Onze reiziger vervloekte zijn noodlot, waardoor zijn zending dreigde te mislukken, toen een zwak schijnsel van licht in de verte hem weer nieuwe hoop gaf. Naderkomende zag hij echter dat het niet de lang gezochte herberg was waaruit het licht scheen, maar 'n groot landhuis.

DE MONTENEGRIJNEN EN DE WINTER.

Bovenstaande foto, die eenige Montenegrijnsche soldaten in beeld brengt tijdens een verkenning in de bergen, toont ons op welke wijze de legerautoriteiten in dit land de soldaten trachten te beschermen tegen 't ruwe winterweer, dat vooral in deze streken schrikwekkend wezen kan.

LORD KITCHENER AAN HET FRONT.

Lord Kitchener, (x) vergezeld van een Fransch stafofficier, brengt een bezoek aan het front in Noord-Frankrijk. Op den achtergrond bemerkt men Engelsche soldaten, Australiërs en Gurkha's.

BERICHT.

In het Kerstnummer zullen onze jeugdige lezeressen en lezers een aardige verrassing vinden. — Wàt het zijn zal . . . daarover later.

RED.

EEN DAME GEDÉCOREERD.

Mademoiselle E. Moreau, die wegens haar moedig gedrag tijdens den aanval der Geallieerden op Loos, reeds eervol werd vermeld op het dagrapport, ontvangt uit handen van generaal De Sailly het oorlogskruis.